

'Ιδοις ἐγγύες των πάλιν αὐτής,
'Οις αὖτε ἔπειτα δροσερά,
'Η γῆ ἀστράπτει ὅπου πατεῖ,
'Η φύσις θάλλει δὴ γαρά.

Καὶ δύμας ποία, ποία αλεχόνη!
Δούλην οἱ πόδες τῆς πατοῦν γῆν.
Οἱ ἄνδρες ἀνανθράκια καθένη
Ἄνανθρον, γαμνον τηροῦν αυγήν.

Κατοικητήρια τῆς ἀνθρείας,
Μεγάλ' ἡρώων ἀνθρώπων πατρίς,
Οπλίσους ξίφος ἀλευθερίας,
Ἐγειρον εὔτολμος τάς ὁρρύς.

Τὸ πρῶτον θάρρος σου, Θεσσαλία,
Εἰς νέα τρύπαια θεῖ φανῆ.
Τοῦ Κατζαντιώνη σου ἡ ὁζεῖα
Μάχαιρ' ἀε λάμψῃ πάλιν γυμνή.

Δεῖξε πῶς δύσον εἶται ὥραία
Ἐπίσης εἶται γῆ ἀνθρική,
Οτ' εἰς τὰ αἰγαλάτα ἡ ἀργαία
Ἀκόμη δύναμις κατοικεῖ.

Εἰς τὴν πορίτιδα τὸ ιηρίον
Φέρω. Ποὺς πάθεις ἀρματωλοί,
Καλλει λίθους ὁ Δευκαλίων,
Κανεὶς πλὴν λίθος; δὲν ὅμιλετ.

Ἐν Μελίτη 5 Φεβρουαρίου 1862.

Π. Μ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—οοο—

Τις ἐφαντάζετο ὅτι τὸ θωρήσσειν τὰ πλοῖα δὲν εἶναι ἐφεύρεσις τοῦ 19^{ου} αἰώνος, τοῦ μεγίστου πάντων τῶν αἰώνων, τὸ λέγομεν ἀνευ φιλαυτίας; ὃ 19^ο αἰών εἶναι αἰών τῶν μεγάλων ἐφεύρεσεων, δὲν καὶ ἡ ἐφεύρεσις τῆς πυρίτιδος, τῆς τυπογραφίας καὶ ἡ ἀνακάλυψις Ἀμερικῆς δὲν εἴναι μικρότεραι, αἰών ταλαιπωρήσας πάπας, βασιλεῖς καὶ δημοκρατίας, αἰών γεννήσας τὸν Λ' Ναπολέοντα καὶ τὸν Καβούρη, πολέμων, μίσους καὶ φεύδους· αἰών διπλωματικός· τῷ ἔντι μέγας αἰών! ἀλλ' ὅμως ἡ τελευταία αὗτη δέξεται ἀφαιρεῖται σήμερον ὑπὸ τῶν ἔξης παρατηρήσεων τοῦ Propagateur illustré, γχλλικοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος.

« Ή ίδεις τοῦ θωρήσσειν τὰ πολεμικὰ πλοῖα δὲν εἶναι: δύσον νέαν τὴν φανταζόμεθα κοινῶς. Κατά τινα τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἀκαδημίας τοῦ Λονδίνου, ὃ πλώταρχος τοῦ Βασιλικοῦ νοσητικοῦ Οὐνδρᾶς, ἀνέγνω ὑπόμνημα περὶ τῆς καράκης ἡ πολεμικῆς τριήρους τῆς ὑπὸ τῶν ἵπποτῶν τοῦ ἀγίου Ιωάννου τῆς Ἱερουσαλήμ ἔξαρτυθεί-

σης καὶ περιγραφομένης ὑπὸ Βοσίου, ιστορικοῦ τοῦ τάγματος ἐκείνου. Τὴν τριήρη ταύτην εἶχον τεθωρηγμένην διὰ μολύβδου κατὰ τῶν σφαιρῶν. Ἐναυπηγήθη ἐν Νικαίᾳ τῷ 1530 καὶ μετεῖχε τοῦ μεγάλου στόλου τοῦ σταλέντος ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Καρόλου τοῦ πέμπτου ἐναντίον τῆς Τύνιδος πρὸς βοήθειαν τοῦ ἐκθρονισθέντος Μουλεζαστάν καὶ κατὰ τοῦ Βαρθερούσου.

» Ο περίφημος ἀνδρέας Δόρις; ἦγετο τοῦ στόλου. Μετὰ δέ τινων ἡμερῶν πολιορκίζει τὴν Τύνιδην ἐξ ἐφρόδου, τῆς Θωρηκτῆς, τριήρους, Ἀγίας Ἀνυης τούνομα, οὐ συικρόν συνεργητάστης εἰς τὴν ἀλωσιν τῆς πόλεως, διότι ἐπληττίζειν ἀτεμφροτίσπου ἀλλαζ πλούτια θά κατεβούθιζεντο ὑπὸ τῶν σφαιρῶν εἰς ὀλίγας στιγμὰς τῆς ὥρας. Εἶχε δέ ἐξ οκταστρώματα, ἰσχυρὸν πυροβολικόν καὶ τριακοσίους ναυβάτας.

» Εἶχε δέ καὶ ἐκκλησίδιον εὐρύγωρον εἰς τὸ διποίον ἐχώρει δλον τὸ πλήρωμα, δπλοθήκην, εὐρεῖκην αἰθουσαν ὑποδοχῆς καὶ ἀρτοποιεῖν παρέχον νωπὸν καθ' ἡμέραν δρετον εἰς τοὺς ἐπιβαίνοντας. ἀλλ' ὅπερ μείζονος λόγου ἀξιον· δι θόραξ τῆς τριήρους, διεγάλακτην γόμφων προστηλωμένος, οὐδέλλως ἐθλάζθη ὑπὸ τῶν σφαιρῶν τοῦ ἐχθροῦ, εἰ καὶ τὸ πλοῖον δικνεκῶς ἐναυμάχησε πρὸς ἄλωσιν τῆς πόλεως.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἐγώ κακὸς κάκιστος ἀρχῆθεν πέλω,
Δασὺν φέρω τράχηλον ὡς καὶ τὴν κάρα.

Ἄρ γον σὺ τὸ τράχηλον ἐξέλης μόρον,
Κακοῦ πατρὸς κάκιστος εὐρήσεις γόρον.

Εἰ δὲ ψυλώτης τὴν δασυτεῖσαν κάρα,
Πολλούς βροτοὺς γενείροιτα εὐρήσεις πόνον.

Εἰ δὲ ἐξέλης αὖ τὴν ψυλωθεῖσαν κάρα,
Ζῶον φέριστορ λοιπότε εὐρήσεις ὄνος.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

—οοο—

Φυλλ. 300. Σελ. 281 σημ. ἀντὶ ἐπιδε ἀνάγν επιθε.

Φυλ. 301 « 341 στήλ. 2 ἀντὶ Καταβολάκη ἀναγν.

Καταβολάδα.